

skal bemærkes, at kommunernes beskatningsret til disse underholdsbidrag allerede nu i vidt omfang begrænses af de med fremmede stater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Til nr. 2.

Ved statsskattens beregning sondres der mellem familieforsørgere og andre skatteydere, således at indkomstskatten for familieforsørgere beregnes efter en lempeligere skala end for andre skatteydere. Ved kommuneskattens beregning gives der efter de gældende bestemmelser et større personfradrag (bundfradrag) for skatteydere, der ved statsskattens beregning stilles som familieforsørgere (4.500 kr., 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr.) end for andre skatteydere (2.500 kr. eller 2.000 kr.). Endvidere gives der før opholdskommuneskattens beregning et hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning gældende regler, d. v. s. et fradrag på 2.000 kr., dog ikke over halvdelen af hustruens erhvervsindtægt.

Ifølge de foreslåede ændringer i ligningslovens § 25 skal den gifte sambeskattede mand fortsat stilles som familieforsørgere, medens hustruen stilles som andre skatteydere, bortset fra det tilfælde, at hustruens særskilte skattepligtige indkomst er større end mandens skattepligtige indkomst, i hvilket tilfælde hustruen, og ikke manden, stilles som forsøger ved skatteberegningen.

Det er tanken i udskrivningsloven for skatteåret 1966-67 at fastsætte, at der i tilfælde, hvor hustruen ansættes særskilt til skat, ved statsskattens beregning skal gives hver af ægtefællerne et personfradrag på halvdelen af personfradraget for forsørgere, og således at fradrag, der på grund af indtægtens størrelse ikke kan udnyttes fuldtud af den ene ægtefælle, for den overskydende dels vedkommende overføres til den anden ægtefælle.

Ved den nye bestemmelse i § 8 a, stk. 1, foreslås en tilsvarende ordning for kommuneskattens vedkommende, hvorhos der yderligere foreslås ydet hustruen et fradrag beregnet efter de samme regler som det hidtidige hustrufradrag. Såfremt hustruen på grund af indtægtens størrelse ikke kan udnytte dette fradrag fuldtud, overføres den ikke-udnyttede del til manden.

En ordning af denne art vil i de fleste tilfælde stort set stille ægteparret kommuneskattemæssigt som efter de nugældende regler.

Den en gift mand påhvilende opholdskommuneskat for et bestemt skatteår tilfalder efter reglerne i kommuneskattelovens afsnit I den eller de kommuner, hvor den pågældende eller hans husstand (hustru) samtidig eller successivt har ophold af en

vis varighed (normalt mindst 3 mdr.). Ved flytning overgår skattepligten fra fraflytnings- til tilflytningskommunen som regel med udgangen af flyttekvartalet. Skatteyderen kan således blive skattepligtig til flere kommuner i løbet af samme skatteår enten ved flytning eller derved, at han og hans hustru har samtidigt ophold i hver sin kommune. I sidstnævnte tilfælde etableres skattedeling mellem de to kommuner, f. eks. således at manden svarer halvt skattebidrag til hver af kommunerne.

I forbindelse med en gift kvindes særskilte skatteansættelse opstår spørgsmålet om, hvorvidt hun som hørende til mandens husstand vedblivende skal begrunde skattepligt for manden ved sit ophold i en anden kommune end mandens opholdskommune og om, hvorvidt en ændring af mandens kommuneskattetilørsforhold (skift af opholdskommune eller etablering af skattedeling) skal medføre tilsvarende ændring i hustruens kommuneskat.

Som det administrativt enkleste foreslås i den nye bestemmelse i § 8 a, stk. 2, en ordning, hvor efter den særskilt ansatte hustru fortsat skal danne husstand for manden i relation til spørgsmålet om, til hvilken eller hvilke kommuner manden skal kunne ansættes til opholdskommuneskat, og hvorefter såvel mandens som hustruens skat for et bestemt tidsrum skal tilkomme *samme* kommune/r, nemlig den eller de kommuner, hvortil manden er opholdskommuneskattepligtig. Dette betyder eksempelvis, at der i tilfælde, hvor mandens skat efter hidtidig praksis fordeles mellem to kommuner med halvdelen til hver, fremtidig skal ske en ligedeling mellem samme kommuner af *såvel* mandens som hustruens skat, og det uanset om skattedelingens baggrund i det enkelte tilfælde måtte være den, at manden og hustruen har ophold i hver sin kommune. Det er ved bestemmelsens formulering forudsat, at såfremt manden på grund af lav indkomst eller som følge af eftergivelse af pålignet skat for et bestemt tidsrum ikke er pligtig at *betale* opholdskommuneskat, svares hustruens særskilt pålignede opholdskommuneskat til den eller de kommuner, der efter de almindelige regler ville være berettiget til mandens opholdskommuneskat.

Ifølge gældende praksis ophører hustruen straks at høre til mandens husstand ikke blot i tilfælde af skilsmisse og separation, men også ved faktisk ophævelse af samlivet. Hendes selvstændige stats- og kommuneskattepligt indtræder imidlertid først fra det kommende skatteårs begyndelse. Når hustruen for tiden efter en skilsmisse m. v. og indtil skatteårets udløb efter de foreslåede regler fortsat skal svare opholdskommuneskat i henhold til en foretagen særskilt ansættelse, vil det forekomme